

in.ihned.cz/zahranici

FOTO: DAVID WALTER

Do parku Lokobe

Ráno na mě na zápraží už čekají „moje“ želvy. Místní lidé věří, že přinášejí štěstí. Rozdělím se s nimi o snídani – ženy z vesnice Ambatoloaka mi v proutěných koších přinesly plody papáji a ananasy. Želvám po noční akci očividně vyhládl: opravdu jim chutná skvěle. Ostatně mně také. Tropické ovoce je zkrátka nejlepší právě v tropech... Probuzený čerstvou kávou mířím spolu s průvodcem do národního parku Lokobe. Až tam však cesty nevedou. Džungle je tu příliš hustá. Musíme tedy nasednout do kánoe dlabané z jediného kusu kmene a pádlovat asi šest kilometrů po moři. Otevřenou loď co chvíli zalije vlna. Sotva stačím vylévat vodu a kontrolovat propustnost pytle, který mi chrání fotoaparáty. Už se nedočkavě těším na nová setkání...

Místní ženy mají opravdu zvláštní půvab. Mnohé se krásí a zároveň chrání pleť přírodním make-upem, obvykle ve velmi výrazných barvách od bílé až po zářivě žlutou. Na kraji parku Lokobe si domorodkyně tvář zdobí nápaditými vzory květin. Zdejší unikátní rostliny fascinují i mého průvodce. Nejvíce ta fialová s květem ve tvaru gány.

Po stopách lemurů

Hlavním důvodem méj výpravy do Lokobe je ovšem stopování lemurů. Noříme se hlouběji do džungle a stoupáme na malý kopec. Co chvíli se zastavujeme a průvodce naslouchá zvukům, které moje netrénované ucho ani nerozeznává. Stále měníme směr. „Už jsou blízko,“ špitne průvodce. Opravdu – nad hlavami nám najednou zašustí větve a zpoza listů vykukne celá rodinka lemurů. Chvilku si nás zvědavě prohlíží z blízkosti několika metrů. Jeden přiskočí tak blízko, že ho mám na dosah ruky. Má krásně jemnou srst a prstíky drobné jako miminko. Zato výraz v očích připomíná světem protřelého šibala. Zamává dlouhým huňatým ocasem a je ten tam.

Bylo to vzácné setkání. Vždyť lemuři dnes pro biology představují stejnou raritu jako pro sběratele díla dávných mistrů! Jsou to zvířata, která jako by ani nepatřila do současnosti. Jejich tělo se vyvinulo už před padesáti milióny lety a podle evolučních zákonů Charlese Darwina je měl o patnáct miliónů let později nahradit nový, vyspělejší druh, totiž opice, které se ukázaly být rychlejší v pohybu i myšlení. Lemuři se tak

